

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu senátu JUDr. Ľubomír Hudák a členov senátu Mgr. Igor Schweizer, JUDr. Dagmar Valocká, JUDr. Ivan Syrový, PhD. a JUDr. Dana Wänkeová, v disciplinárnej veci proti **JUDr. I. A.** o odvolaní predsedu krajského súdu X, proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 10. 11. 2016, sp. zn. 6Ds 3/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. 10. 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolanie predsedu Krajského súdu X zo dňa 01. 02. 2017 sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 10. 11. 2016, sp. zn. 6Ds 3/2016, podľa § 129 ods. 6 a § 124 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 385/2000 Z.z.) zastavil disciplinárne konanie proti JUDr. I. A., narodenej xxx, trvale bytom xxx, sudkyne Okresného súdu X, pre závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predseda Krajského súdu X podal dňa 06. 06. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu X JUDr. I. A. pre skutok, že ako zákonná sudkyňa v právnej veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 9C/91/1980 porušila povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/200 Z. z., keď v uvedenej veci nekonala v období od 07. 06. 2012 do 14. 02. 2014, čím sa mala dopustiť

závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Disciplinárny senát považoval za potrebné sa v konaní vysporiadať najprv s otázkou, či bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný včas. Po oboznámení sa so spisovým materiálom disciplinárny senát zistil, že predseda krajského súdu v návrhu na začatie disciplinárneho konania, doručenom disciplinárnemu senátu dňa 06. 06. 2016 uviedol, že dňa 14. 12. 2015 bol Krajský súd X prostredníctvom Okresného súdu X oboznámený s vydaním nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 834/2014-37 zo dňa 25. 06. 2015, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že Okresný súd X v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/91/1980 porušil základné právo A. O. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O uvedenom náleze mal byť predseda Krajského súdu X informovaný listom vtedajšej predsedníčky Okresného súdu X JUDr. V. U. zo dňa 09. 12. 2015. JUDr. V. U. v liste uviedla, že jej vo vzťahu k obdobiu 01. 04. 2003 do 04. 06. 2010 uplynula objektívna lehota na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti a vo vzťahu k obdobiu 07. 03. 2014 subjektívna lehota na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti. Podľa obsahu listu ponechala JUDr. V. U. vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti voči JUDr. I. A. na uvážení predsedu Krajského súdu X. Disciplinárny senát mal na základe zisteného skutkového stavu za to, že predsedníčka Okresného súdu X sa o disciplinárnom previnení dozvedela už dňa 03. 09. 2015 (dňom zverejnenia nálezu Ústavného súdu na stránke Ústavného súdu), a že subjektívna 6 mesačná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania jej teda uplynula dňom 03. 03. 2016. Senát ďalej uviedol, že subjektívnu lehotu v tomto prípade nie je možné počítať od 14. 12. 2015 tak ako to urobil predseda Krajského súdu X. Podľa názoru senátu začatie plynutia subjektívnych a objektívnych lehôt nemôže závisieť od rozhodnutia oprávneného orgánu, ktorý môže navrhnúť disciplinárne konanie, pretože prípadná ľubovôľa oprávneného orgánu pri nakladaní so začiatkom subjektívnej lehoty by mohla narušiť právnu istotu sudcov.

Súd v závere odôvodnenia uvádza, že postup, k akému došlo v prejednávanom prípade, teda k postúpení informácie o disciplinárnom previnení sudkyne predsedovi krajského súdu je nezákonný a neprístupný. Senát uvádza, že v prípade akceptácie takéhoto postupu by dochádzalo k situáciám, kedy oprávnený orgán podať návrh na začatie

disciplinárneho konania by mohol bez toho, aby došlo k zániku disciplinárnej zodpovednosti sudcu zmeškať subjektívnu 6 mesačnú lehotu, a po márnom uplynutí takejto 6 mesačnej lehoty by informáciu o disciplinárnom previnení mohol posunúť inému orgánu oprávnenému na podanie návrhu. Tento postup by sa podľa názoru senátu hypoteticky mohol zopakovať viac krát, čo by malo za následok stratu zmyslu zákonného ustanovenia o subjektívnej 6 mesačnej lehote na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania a relevantnou lehotou by ostala len lehota objektívna. Takýto postup považuje senát za postup, ktorý by bol v hrubom rozpore so zásadou právnej istoty, a teda za postup zjavne nezákonný a celkom neprístupný.

Disciplinárny senát záverom poukázal na to, že márne uplynutie zákonnej subjektívnej lehoty malo za následok zánik disciplinárnej zodpovednosti sudkyne JUDr. I. A. a na základe týchto skutočností senát podľa ustanovenia § 129 ods. 6 s poukazom na § 124 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich konanie zastavil.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podal predseda Krajského súdu X odvolanie, na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručené dňa 01. 02. 2017, nakoľko sa v celom rozsahu nestotožňuje s rozhodnutím a so záverom disciplinárneho senátu o márnom uplynutí subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Predseda krajského súdu poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru disciplinárny senát nesprávne interpretoval ustanovenie § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. Interpretácia zákonnej normy sa má podľa predsedu krajského súdu uskutočňovať v medziach tejto právnej normy, pretože cieľom interpretácie je zisťovanie obsahu právnej normy a nie neprípustné dotváranie právnej normy nad rozsah toho, čo právna norma obsahuje. Z hľadiska gramatického výkladu ustanovenia § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. má byť zřejmé, že návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať disciplinárnemu senátu do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh skutočne (reálne) dozvedel o konaní sudcu, ktoré zakladá možné disciplinárne previnenie. Podľa predsedu krajského súdu z normy nie je možné vyvodit' záver, že subjektívna lehota začne plynúť oprávnenému orgánu momentom, kedy mal možnosť (čo i len teoreticky) dozvedieť sa o prípadnom disciplinárnom previnení (napr. tým, že určitá informácia bola zverejnená na voľne dostupnej webovej stránke). V odvolaní je ďalej uvedené rozhodnutie zo dňa 05. 10. 2009 pod sp. zn. 2 Dso 5/2009 odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý k výkladu § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. uviedol, že lehota určená v § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších

predpisov nemôže začať plynúť odo dňa, kedy oprávnený orgán „mal a mohol vedieť“ o prípadných zbytočných priesťahoch. Záver súdu prvého stupňa o ustálení dňa, kedy začala plynúť v predmetnej veci lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie nemá oporu v zákone. Predseda krajského súdu v závere uvádza, že on ako navrhovateľ sa dozvedel o disciplinárnom previnení sudkyne až momentom doručenia podnetu predsedníčky okresného súdu spolu s predmetným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Taktiež nespochybňuje tvrdenie, že v záujme právnej istoty sudcov, začiatok plynutia subjektívnych a objektívnych lehôt nemôže závisieť od rozhodnutia subjektu oprávneného podať návrh na začatie disciplinárneho konania avšak, nemožno sa stotožniť s názorom, resp. interpretáciou ustanovenia § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z., že subjektívna lehota na podanie návrhu na disciplinárne konania začína plynúť automaticky všetkým oprávneným subjektom naraz, a to zverejnením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky. Na základe týchto dôvodov žiada predseda krajského súdu odvolací disciplinárny senát, aby zrušil rozhodnutie disciplinárneho senátu zo dňa 10. 11. 2016 pod sp. zn. 6 Ds 3/2016 a vec vrátil disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

K tomuto odvolaniu podal právny zástupca JUDr. I. A. dňa 16. 03. 2017 vyjadrenie. Vo vyjadrení právny zástupca uvádza, že subjektívna šesťmesačná lehota predsedníčke okresného súdu uplynula najneskôr dňa 03. 03. 2016, tzn., že návrh na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. A. mohol byť podaný najneskôr do 03. 03. 2016. Ku konaniu o predĺžení subjektívnej lehoty resp. subjektívnej lehote predsedu krajského súdu uvádza, že postup, kedy orgán oprávnený na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania zjavne „zmešká“ lehotu na toto podanie a následne sa vzniknutú situáciu snaží „zhojiť“ postúpením veci ďalšiemu orgánu, ktorý si následne „umelo“ určí nový začiatok pre plynutie subjektívnej lehoty na podanie tohto návrhu, je v hrubom rozpore s princípom právnej istoty, a teda je to postup nezákonný a v právnom štáte neakceptovateľný. Ďalej uvádza, že je takéto konanie možné považovať za zneužitie práva. Vo vyjadrení je ďalej uvedené, že predmetné konanie, v súvislosti s ktorým sa mala JUDr. A. dopustiť predmetného disciplinárneho previnenia, trvalo 36 rokov, pričom samotná dĺžka tohto konania napovedá, že na „zásah“ mali na to oprávnené orgány dostatočný časový priestor. V závere právny zástupca uvádza, že celá záležitosť sa na prvý pohľad javí ako umelé spätné snaženie sa oprávnených orgánov aktívne sa do vzniknutej situácie zapojiť aspoň vyvodením dôsledkov, avšak už samotná skutočnosť, že oprávnené orgány v tejto súvislosti začali konať v roku 2015 v súvislosti s konaním, ktoré sa začalo v roku 1980, je neakceptovateľná a preto s poukazom na všetky vyššie uvedené

skutočnosti navrhuje, aby odvolací disciplinárny senát v disciplinárnom konaní 6 Ds 3/2016 odvolanie predsedu Krajského súdu X z 01. 02. 2017 zamietol ako nedôvodné.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania zo dňa 01. 02. 2017 na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a na základe toho, bolo odvolanie predsedu Krajského súdu X zamietnuté.

Odvolací disciplinárny senát sa musel prv vysporiadať s novelizáciou zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vzhľadom ku skutočnosti, že zákonom č. 152/2017 Z. z. došlo dňa 01. 07. 2017 k zmene subjektívnej a objektívnej doby na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Pred účinnosťou novely č. 152/2017 Z. z. bola v zmysle ustanovenia § 120 ods. 7 zákona č. 152/2017 Z. z. subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania šesť mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení a objektívna lehota dva roky. V prípade zavineného konania sudcom, ktoré malo za následok priet'ahy v konaní bola objektívna lehota štyri roky. Po účinnosti novely č. 152/2017 Z. z. je v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 zákona č. 152/2017 Z. z. subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania jeden rok odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení a objektívna lehota tri roky. V prípade zavineného konania sudcom, ktoré malo za následok priet'ahy v konaní sa objektívna lehota predĺžila na päť rokov. V zmysle ustanovenia § 151za prijatého zák. č. 152/2017 Z.z. sa upravili prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júla 2017 vo vzťahu k začatým disciplinárnym konaniam do 01. 07. 2017 nasledovne: *„Ak bolo disciplinárne previnenie alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, spáchané pred 1. júlom 2017, lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sa posúdia podľa predpisov účinných do 30. júna 2017.“* Z dikcie prechodného ustanovenia, ako aj z dôvodu nepriaznivejšej novely vo vzťahu k obvinenej vzhľadom na predĺženie lehôt na podanie návrhu na disciplinárne konanie je nutné pre účely odvolacieho konania posudzovať počítanie lehôt v zmysle účinnosti zákona č. 385/2000 Z. z. pred prijatím novely č. 152/2017 Z. z.

Pre sprehľadnenie musel odvolací disciplinárny senát vyhotoviť nasledujúci chronologický prehľad skutočností relevantných pre určenie začatia plynutia resp. skončenia subjektívnej a objektívnej lehoty.

1. Obdobie, v ktorom mala nastať neefektívna činnosť sudkyne – **07. 06. 2012 do 14. 02. 2014.**
2. Dátum začatia plynutia subjektívnej lehoty podľa názoru predsedníčky súdu (podľa nálezu US dátum, kedy vyhodnotila sťažnosť sťažovateľa predsedníčka OS X ako dôvodnú) – **07. 03. 2014.**
3. Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález II. ÚS 834/2014 dňa **25. 06. 2015.**
4. US doručil nález Okresnému súdu X dňa **12. 08. 2015.**
5. US zverejnil na svojej webovej stránke nález dňa **03. 09. 2015.**
6. List predsedníčky OS X doručený Krajskému súdu X dňa **14. 12. 2015.**
7. Uplynutie subjektívnej lehoty na podanie návrhu podľa názoru prvostupňového disciplinárneho senátu – **03. 03. 2016.**
8. Návrh na začatie disciplinárneho konania podaný predsedom KS X dňa **06. 06. 2016.**

Odvolací disciplinárny senát ďalej skúmal začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi JUDr. I. A., a či bol takýto návrh podaný v rámci týchto lehôt. Začiatkom plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je deň spáchania disciplinárneho previnenia, v tomto prípade v podobe prietáhov v súdnom konaní v období 07. 06. 2012 až 14. 02. 2014. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty je určený na deň, odkedy sa oprávnený orgán na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania dozvedel o disciplinárnom previnení. V prípade predsedníčky OS X je obdobie, kedy sa dozvedela o disciplinárnom previnení nesporný. Ako sama konštatovala v liste predsedovi Krajského súdu X, k obdobiu 07. 03. 2014 jej uplynula subjektívna lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie a na základe toho ho upovedomila o skutočnosti, že ona už nemôže konať voči sudkyňi JUDr. I. A. a prípadné vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti nechala na uvážení predsedu Krajského súdu X. To znamená, že sa takto účelovo pokúšala predĺžiť subjektívnu lehodu na podanie návrhu na disciplinárne konanie a to informovaním iného subjektu oprávneného podať návrhu na disciplinárne konanie v zmysle ustanovenia § 120 ods. 2, ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. Takýto postup je však neprípustný. Začiatok subjektívnej lehoty má mať pevný bod, ktorý nemôžu subjekty oprávnené podať návrh na disciplinárne konanie účelovo posúvať, v prípade

ak zistia, že im lehota na podanie návrh uplynula. Oprávnenému subjektu v zmysle ustanovenia § 120 môže začať plynúť subjektívna lehota napríklad v prípade kontrolnej činnosti pri ktorej sa zistí, že je dôvod podať návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu spáchania disciplinárneho previnenia. Ak by takýto postup posúvania a reťazenia lehôt zvolili všetky oprávnené subjekty, subjektívna lehota by bolo skoro rovnako dlhá ako objektívna lehota, čím by stratil zmysel a účel deľby lehôt na subjektívne a objektívne. Týmto postupom sa de facto obišlo zákonné ustanovenie o preklúzii subjektívnej lehoty, keďže informáciu o prekludovaní jej subjektívnej lehoty posunula predsedníčka Okresného súdu X na predsedu Krajského súdu X a tým sa predĺžila pôvodná subjektívna lehota o ďalších 6 mesiacov. Takýto postup nemôže požívať právnu ochranu a je nutné ho označiť za nezákonný.

Odovzdávanie si informácii medzi orgánmi verejnej moci o prekludovaní ich lehôt na podanie návrhu na disciplinárne konanie je v značnej miere schopné vyvolať u osôb stíhaných za disciplinárne previnenie právnu neistotu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a taktiež vzhľadom k mimoriadnym okolnostiam prípadu, odvolací disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, to znamená, že odvolanie predsedu Krajského súdu zo dňa 01. 02. 2017 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 09. 10. 2019

JUDr. Ľubomír Hudák

predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová